

det her foreliggende Lovforslag vilde komme til at virke, hvis det blev vedtaget. Der er fra flere ærede Medlemmer blevet gjort stærkt gældende, at selv om dette Lovforslag blev Lov i den Skikkelse, hvori det foreligger her i Tinget, vilde det ikke medføre nogen Fordel for den almindelige Befolkning. Jeg er tilbøjelig til at tro, at de ærede Medlemmer, der tale saaledes, se rigtigt paa Forslaget. Nu er der ganske vist ogsaa fra andre ærede Medlemmer stærkt hævdet, at hvis dette Lovforslag blev til Lov i den her foreliggende Skikkelse, vilde det medføre meget betydelige Fordele ogsaa for den almindelige Befolkning, og blandt dem, der stærkest har hævdet dette, er det ærede Medlem for Slagelse (Køedt). I Modsætning til disse ærede Medlemmer, maa jeg tilstaa, at jeg ikke er i Stand til paa Toldloven at finde disse store Fordele. Nu maa mine Udtalelser her ikke forstaas saaledes, at jeg er en Modstander af dette Forslag. Det er saa langt fra. Jeg betragter det her foreliggende Forslag som et Fremskridt, men kun et meget lille Fremskridt, navnlig lige over for Landbefolkningen, og det forekommer mig egentlig, at det som Helhed vil være en tvivlsom Fordel, naar man dækker den Sum, som visse Nedsættelser i de indirekte Afgifter ville medføre, tilnærmelsesvis i alt Fald, med ny Skatter. Fordelen ved en saadan Omlægning vil blive saa meget mere tvivlsom, som man ikke en Gang er sikker paa, at de foreslaaede Nedsættelser ville komme den almindelige Befolkning til gode i stort Omfang, medens man derimod kan være sikker paa, at de ny Skatter netop ville ramme den almindelige Befolkning. Forholdet vil egentlig blive, at, hvad man faar ind i den ene Haand, giver man ud med den anden.

Naar jeg ser paa Toldreformen, ser jeg nærmest paa, hvorledes den vil komme til at virke paa Landet, og tager man da Landbefolkningen som Helhed, Gaardmænd, Husmænd, Landarbejdere og Landhaandværkere som een Stand, er jeg af den Formening, at skulle vi give ny Skatter for at faa en Toldlov i den Skikkelse, der foreslaas her, vil Fordelen for disse Folk blive meget lille, for mange lig Nul, for ikke faa et Minus. Det ærede Medlem for Slagelse udtalte i sit Foredrag i sidste Uge, at naar vi for denne Toldlov gav en Brændevinsskat, vilde Fordelen være saa stor, at man for 3 Kr. i Brændevinsskat til Gengæld vilde faa en Fordel af 2 til 4 ja endog op til 10 Kr. Jeg maa indrømme, at da jeg hørte den Udtalelse,

tænkte jeg ved mig selv, at dersom det kunde opnaas, var det sikkert nok en god Toldlov. Men jeg tror ikke, det passer, og navnlig for Landbefolkningen gælder det bestemt ikke. Nu sagde det ærede Medlem for Slagelse i Dag, at de Beregninger, der vare fremførte fra flere ærede Medlemmers Side angaaende Toldreformens Virkninger, ikke passede. Men ved at høre meget opmærksomt paa det ærede Medlem, maa jeg sige, at jeg ikke kan indrømme, at han fandt det Bevis, han vilde føre. Ganske vist nævnte han en hel Mængde Positioner, som man havde glemt at tage med f. Eks. Jærnvarer, Drænrør, Glasvarer og forskellige andre Ting. Men det er af den Slags Ting, som viser, at det ærede Medlem ikke er praktisk kendt med Forholdene paa Landet for Bønder og Gaardmænd. Hvis han var det, vilde han vide, at vort Forbrug af den Slags Ting er saa forsvindende, at det ikke er værd at tale om.

Jeg skal nu tillade mig at fremdrage et Eksempel paa, hvorledes en saadan Toldreform vil virke i almindelige Hjem paa Landet, og dertil skal jeg bemærke, at jeg tager mit Eksempel fra en almindelig lille Bondegaard paa 1 til 2 Tdr. Hartkorn. Det er Forhold, som jeg tror at kende saa godt som nogen. Først skal jeg da sige, at den Toldnedsættelse, der har fundet Sted paa Jærn, Staal, Kul og Papir regner jeg ikke med, fordi jeg føler mig overbevist om, at denne Nedsættelse ikke vil komme Befolkningen derude til gode i nogen nævneværdig Grad. Selv om Jærn- og Staalolden nedsættes med 1 eller $\frac{1}{2}$ Øre pr. Pund, faa vi derfor ikke vore Heste beslaaede billigere, naar vi komme til Smeden, ligesom vi heller ikke af den Grund faa en ny Harve eller Plov billigere, og det samme gælder alle andre Avlsredskaber, hvilket alle sikkert ere enige om. Hvad Papirtold angaar, har det ærede Medlem for Køge (Alberti) klart bevist, at en Nedsættelse ikke berører Landbefolkningen i nogen som helst Grad. Jeg skal over for det ærede Medlem for Slagelse bemærke, at ude paa Landet i de almindelige, smaa Hjem er Papirforbruget saa betydningsløst, at der er mangfoldige Hjem, hvor det aarlige Papirforbrug ikke beløber sig til 50 Øre aarlig. Med Hensyn til Kul er egentlig Forholdet det samme. Ovre i Jylland, særlig paa hele den lange Strækning, hvor jeg er kendt og færdes, bruges der saa godt som ikke Kul. Der brændes Tørv, og paa enkelte Andelsmejerier nogle Kul, men det er saa